

for Grundskyld og Ejendomsskyld der vilde udkræves i de forskellige Byer ved Ligning, dels som ren Grundskyld, dels ved Ligning af Grundskyld og Ejendomsskyld efter Lovforslagets Regler. Endelig er der saavel for Hovedstaden som Provinsbyerne indhentet Oplysninger om Lovforslagets Virkninger for forskellige enkelte Ejendomme af forskellig Type.

Et *Flertal* (Fr. Andersen [Kh.-Frh. ø. Stkr.], Bresemann, Niels Frederiksen, Henningsen, Hækkerup, J. Chr. Jensen, Olufson og Wilmann) har, som udtrykt i Betænkningen af 6. April 1925 (se Tillæg B. 1924—25 Sp. 2487), ikke ønsket at bevare kommunal Ejendomsskyld som fast Led i den kommunale Beskatning, men da det af Forhandlingerne i Udvalget hurtigt blev klart, at skulde der opnaas Enighed om Lovforslagets Gennemførelse mellem de Partier, som i Forening gennemførte Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Grundskyld til Staten, og som ved Lovforslagets første Behandling sluttede sig til Princippet om kommunal Grundskyld, maatte det ske paa et Grundlag, hvor Bestemmelsen om Nedfældning af de gamle Skatter bortfaldt, og hvor kommunal Ejendomsskyld indgik som et fast Led i den kommunale Beskatning.

Naar Flertallet har kunnet tiltræde yderligere Ændringsforslag, hvoraf flere forringer Grundskyldreformens sociale og økonomiske Virkninger, er det, fordi man maa anse det for meget ønskeligt, at Forslaget om kommunal Grundskyld vedtages i indeværende Samling, saaledes at Loven kan træde i Kraft fra 1. April 1926, da i modsat Fald den sidste Femtedel af den kommunale Hartkornsskat vil overgaa til Ejendomsskyld, hvorved Skattebyrden som ved de tidligere Overgange fra Hartkorn til Ejendomsskyld overvælttes fra de store til de smaa og mellemstore Ejendomme.

Naar ovennævnte Flertal ikke har kunnet tiltræde det af et Mindretal under Nr. 4 stillede Ændringsforslag om at lade 3die

Stykke i § 3-udgaa, er det, fordi Flertallet har den Opfattelse, at de Bestemmelser, der findes i dette Stykke, vil have stor Betydning saavel for det Boligbyggeri, der er foregaaet under de senere Aars Højkonjunkturer, som for Fremtidens Boligbyggeri, der meget vanskeligt vil blive iværksat i tilstrækkeligt Omfang til at afhjælpe den samfundsskadelige Boligmangel, saafremt der ikke gennemføres en Lettelse for dette Byggeri, jfr. Skrivelsen fra Byggekontrol-nævnet, Bilag Nr. VI.

Et *Mindretal* (Martin Hansen, Kr. Kristensen, Pinholt og Thorhauge) har ved sit Arbejde paa Lovforslaget om „Kommunale Ejendomsskatter“ haft det Maal for Øje at skabe et bedre og retfærdigere Grundlag for Paaligning af de kommunale Skatter af fast Ejendom, saaledes at Skattens Beløb baade for Land og By kan blive indenfor de i den bestaaende Lovgivning hjemlede Grænser.

Lovforslaget vil med de foreslaaede Ændringer desuden betyde, at de skattefrie Fradrag, som hidtil har været gældende for Ejendomsskylden, fremtidig kun kan gøres i Bygningsværdien, hvorved opnaas, at al Jord bliver beskattet, i Modsætning til, hvad der er Tilfældet under den gældende Lov, hvor det skattefrie Fradrag kan omfatte ogsaa Jordarealer.

Al Jord vil saaledes efter dette Lovforslag blive beskattet, og alle Jordejere vil med Hensyn til Jord af samme Godhed og Beliggenhed blive stillet overfor den samme Beskatning pr. Arealenhed.

Ændringsforslag Nr. 4 stiller Mindretallet, fordi det ikke kan erkende, at Spørgsmaalet om en beskatningsmæssig Særstilling for nybyggede Beboelseshuse kan løses i denne Lov; skal der her en særskilt Løsning til, maa den naturligt fremdeles høre hjemme paa en særlig Lov.

Et andet *Mindretal* (Fibiger og Christmas Møller) maa indstille Lovforslaget til Forkastelse i den Skikkelse, hvori Fler-